

RƏHMAN SÜLEYMANOĞLU

KİŞİLƏR

Gözə dəymir yoxa çıxıb, yox olub,
Od-alovu, közü keçən kişilər.
Nəfsinin toruna düşən çoxalıb,
Daha yoxdu düzü seçən kişilər.

Xeyir-şərdən, məclislərdən qalmayan,
Haqq olanı nəzərindən salmayan.
Bir sözü heç zaman iki olmayan,
Daha yoxdu sözü keçən kişilər.

Yuxuda görürük o zamanları,
Nədir aciz edən axı onları?
Həzm edə bilməyir yaşananları,
Daha yoxdu yüzü keçən kişilər.

Arvadların səsi yaman gurlanıb,
Buna görə oğul-uşaq korlanıb.
Kişilər də meyvələrtək cırlanıb,
Geri dönməz bir də köçən kişilər.

Dönməsə yaxşıdır, dönsə yas olar,
Bizləri bu gündə görsə pis olar.
Kişiyə ərənlilik, mərdlik xas olar,
Duyacaq bunları haçan kişilər.

Qınama Rəhmanı, çox şeylər görüb,
Dünyanın düzündən qəm, kədər dərib.
Evində qonaqdır, Vətəndə qərrib,
Haqqdan, ədalətdən qaçan kişilər.

HARA GEDİB?

Boş qalıb dağlarda yaylaq yerləri,
Heç gözə dəyməyir, el hara gedib?
Ot bitib yerində ocaq yerinin,
Odu külə dönüb, kül hara gedib?

Dağların daşının xınası itib,
Gəlin anaların xanası itib.
Ellərin ər doğan anası itib,
Nənələr belindən şal hara gedib?

Çiyələk yığdığım çiçəkliklərdə.
Göbələk yığdığım çökəkliklərdə.
Turşəngli, yemlikli biçənəklərdə,
Yarğanlar yaradıb, sel hara gedib?

Dəyişib ruzigar, dəyişib yaman,
Minib köhlənini səyirdir zaman.
Ağardıb saçımı, gözümə duman
Çökdürüb, görəsən il hara gedib?

Rəhmanam, çəkirim, dərd mənə qalıb,
Alnımda qəm, kədər cığırılar salıb.
Meydanda şoşaqlı dəvələr qalıb,
Bəs güvənc yerimiz fil hara gedib?

OLAR

Bil, Odlar Yurdunun oğluyam, qardaş,
Bu Odlar Yurdunun oğlu od olar.
Gərək alov olam, köz olam, qardaş,
Yoxsa Vətən küsər, Vətən yad olar.

Vətəni yaşadam özümlə gərək,
Vətəni qoruyam əzmlə gərək.
Bir ocaq qalayam sözümlə gərək,
Onda Vətən gülər, Vətən şad olar.

Öyünə, fəxr edə Vətən oğluyla,
İsinə bu dünya sözün ağıyla.
Rəhmanam Vətənin bir sağoluyula,
Ruhum alov olar, cismim od olar.

OLARMIŞ

Arvad saya salmayan,
Kişi ürəksiz olarmış.
Evində qonaq olmayan,
Kişi çörəksiz olarmış.

Çox olanda dərdi, səri,
Gözü olar dərd əsəri.
İtirəndə söz kəsəri,
Kişi gərəksiz olarmış.

Vətənin hayına yetməyən,
Yolunda ölümə getməyən.
Övlad tərbiyə etməyən,
Kişi fərəhsiz olarmış.

ŞAIR OLMAZ*"Dərd şeirin sərmayəsidir"**M.Füzuli*

Canım, ruhum qəmə bağlı,
Hər dərd çəkən şair olmaz.
Könlüm sarı simə bağlı,
Hər dərd çəkən şair olmaz.

Ələyimdə dərd ələnər,
Varlığım dərddə bələnər.
Sözüm dərd-dərd pərdələnər,
Hər dərd çəkən şair olmaz.

Səcdə qıllam ayəsi dərd,
Yaylağımın dəyəsi dərd.
Şeirimin mayası dərd,
Hər dərd çəkən şair olmaz.

Dünya fikir sərgisidir,
Fikir həyat mürgüsüdür.
Yazmaq Allah vergisidir,
Hər dərd çəkən şair olmaz.

Dərd itirən, dərd bulan var,
Dərd satan, həm dərd alan var.
Şeir yazıb, pərt olan var,
Hər dərd çəkən şair olmaz.

Şair olmaq istəsən, tək,
Sözlə dərddin şəklini çək.
Ha dünyanın dərddini çək,
Hər dərd çəkən şair olmaz.

Şairlərin yüz dərdi var,
Şairlərin döz dərdi var.
Rəhmanın da öz dərdi var,
Hər dərd çəkən şair olmaz.

**HAQQ ÖNÜNDƏ
ÇÖKƏCƏKSƏN**

Varam deyib bu dünyadan
Bərk yapışma, köçəcəksən.
Var-dövlətdən, şirin candan,
Gün gələcək keçəcəksən.

Haqq dünyanı yadıma sal,
Haqqa əyil, haqqa qul ol.
Əbədiyyət qeydinə qal,
Qıl körpüdən keçəcəksən.

Özün sevmək deyil hünər,
Tez alısan tez də sönər.
Əməllərin geri dönər,
Əkdiniyi biçəcəksən.

Rəva bilmə zaman gələ,
Ümidlərin dönə külə.
Son nəfəsdə olsa belə,
Haqq önündə çökəcəksən.

GÜL

Bu dünyada sevinc qəmlə yarışır,
Dərdin acığına gülürsənsə, gül.
İnsan oğlu, gülmək sənə yaraşır,
Gülməyin yerini bilirsənsə, gül.

Ağlama kədərin öldüyü yerdə,
Ağlama xoş xəbər gəldiyi yerdə.
Ağlama hamının güldüyü yerdə,
Gülməyin yerini bilirsənsə, gül.

Bu dünyanı qananlara gülmə ha!
Haqq yolunda yananlara gülmə ha!
Dərd əlində qalanlara gülmə ha!
Gülməyin yerini bilirsənsə, gül.

Öz-özünə gülmək ayıb sayılar,
Öz sözünə gülmək ayıb sayılar.
Yersiz gülən ağlayanda ayılar,
Gülməyin yerini bilirsənsə, gül.

Nur çöhrəni xoş təbəssüm yetirib,
Yersiz gülüş kimə şərəf gətirib?
Rəhman, gülüş mənasını itirib,
Gülməyin yerini bilirsənsə, gül.

BƏSİMDİR

Ömür istəmirəm doxsan il, yüz il,
Bu elə son yazım ola, bəsimdir.
Bu yaşda köçməyim fəlakət deyil,
Dünyada bir izim qala, bəsimdir.

Əsas odur şan-şöhrətə uymayam,
Təkəbbürü yaxınım qoymayam.
Əsas odur bu dünyadan doymayam,
Arxasınca gözüm qala, bəsimdir.

Yazım qış olsa da, üşüməyəm mən,
Ömrü tək özümçün yaşamayam mən.
Adımda bir ləkə daşımayam mən,
Övladlarım özüm ola, bəsimdir.

Şahlara qalmayıb nə tac, nə də taxt,
Gəlmişik gedərik onsuz da bir vaxt.
Yana, alovlanma ocağım hər vaxt,
Ocağımda közüm qala, bəsimdir.

Nə yaşadım bu vaxtacan, il bilər,
Halal yedim, haram yedim, əl bilər.
Bu dünyada qiymətim nə, el bilər,
El içində sözüm qala, bəsimdir.

Əqidəm düz, səsim isə gur ola,
Nəsihətim, vəsiyyətim nur ola.
Yaxşı-yaman fərqi yoxdur, bir ola,
Hər əməlim sözüm ilə, bəsimdir.

Rəhmanam sevmədim heç vaxt daş-qaşı,
Qoymayın qəbrimə mərmər başdaşı.
Möhkəm olur nəsilin yaddaşı,
Yaddaşlarda izim qala, bəsimdir.

BACAR

Sənə bir əmanət vəsiyyətim var,
Həyatda özüntək olmağı bacar.
Dəyişsin qoy dünya, dəyişsin rüzgar,
Öluncə özüntək qalmağı bacar.

Son sözü heç zaman birinci demə,
Hər göz oxşayana bir inci demə.
Könlünə dünyadan küs, inci demə,
Dərin xəyallara dalmağı bacar.

Elin sevincini öz sevincin bil,
Dərdin olsa belə, el güləndə gül.
Bir dərdli görəndə göz yaşımı sil,
Elli yox, el oğlu olmağı bacar.

İtirmək asandır, qazanmaq çətin,
Bir anda yox ola bilər hörmətin.
Yaşamaq mənasız olar büsbütün,
Gərəksiz oldunsa, ölməyi bacar.

Ay Rəhman, insantək yaşa dünyada,
Addımla haqq ilə qoşa dünyada.
Qoy ömrün getməsin boşa dünyada,
Həyata yenidən gəlməyi bacar.

ŞİNIXIM

Qədimdən-qədimdir tarixin sənin,
Nəçə ki dünya var yaşa, ŞİNIXIM.
Məğrur qalasısan Azərbaycanın,
Addımla zəfərlə qoşa, ŞİNIXIM.

Haqqa qurban qaçaqların yurdusan,
Sən əyilməz qaçaqların yurdusan.
Qürurunla yenilməz bir ordusan,
Şöhrətin sədləri aş, ŞİNIXIM.

Zaman-zaman sınaqlara çəkildin,
Hər sınaqda qala kimi tikildin.
Hər sınaqda sən qeyrətə büküldün,
Zəhmətin getmədi boşa, ŞİNIXIM.

Qanla suvarılıb hər gədik orda,
Qaçaq ad qoyub çox adsız yurda.
Tarix salnaməsi yazılıb burda,
Boylansan hər qaya, daşa, ŞİNIXIM.

Cəfərqulu, Qosbədinlər dünənin,
Mehman, Pünhan, Aytəkinlər güvənin.
Məzahirlər, Cahangirlər sevinin,
Düşmənlər zəhmindən çaşa, ŞİNIXIM.

Saya gəlməz mərd oğulun, mərd qızın,
Ellərdə misaldır çörəyin, duzun.
Hər məclisdə danışmağa var sözlün,
Çəksinlər qoy səni başa, ŞİNIXIM.

Suyu məlhəm bulaqları dürdümü?
Göz oxşayan gözəlliyi sirdimi?
Rəhman kimi sevənləri birdimi?
Gətirir hamını cuşa ŞİNIXIM.